

Veselohra na mostě

Fraška v jednom jednání

(1826)

Chmelář

Eva, jeho choť

Rybář

Popelka, jeho nevěsta

Učitel

Osoby:

Důstojník Ladinský

Nepřátelská stráž

Přátelská stráž

Vojsko přátelské

Krajina nazad vrbinami a vošemi zarostlá. Nadlouho přes divadlo žene se řeka s jekotem, kterážto však vpředu se zahýbá a vlevo zapadá. Tato řeka je mezníkem mezi bojujícími vojsky. Přes řeku běží široký dřevěný most.

Vlevo u mostu stojí nepřátelská, vpravo přátelská stráž. Příměří se právě schyluje ku konci.

Scéna první

Popelka, stráž

Stráž nepřátelská Sítíj!
Popelka *(přijde levou stranou)* Jsem dívka a vracím se z bojiště.
Stráž Zpátky!
Popelka Mám od vašeho plukovníka průvodní list.
Stráž Sem s ním.
Popelka Tu je.
Stráž *(přečte list a schová ho)* Jdi!
Popelka *(jde přes most)* Ach, jak jsem ráda, že jsem z pole nepřátelského šťastně vyvázla.
Stráž přátelská Zpátky!
Popelka Jsem Daliborčina dcera z Veveřic.
Stráž Pro mne třeba z Jelenic. – Zpátky!
Popelka Kampak mám jít?
Stráž Kam chceš!
Popelka Pust' mne tedy k domovu!
Stráž Nesmím pustit žádného.
Popelka Vždyť jsem měla průvodní list.
Stráž Od koho?
Popelka Od nepřátelského plukovníka.
Stráž Ten u nás neplatí!
Popelka Ach, ušlechtilý vojákú! Jsem bojácná děvče, hrozná strachy jsem přestála: pust' mne k domovu!
Stráž Nesmím!
Popelka Ty jsi tvrdý jako skála.
Stráž Jako skála.
Popelka A v hlavě máš broky místo rozumu.
Stráž Prach, broky a koule! Nestojím tady, abych rozumoval; ale abych žádného nepouštěl! – Jdi nazpátek, zelená zástěrko, nebo tě shodím do řeky!
Popelka Vždyť se nemusíš hned tak čepejřit! – Pust' mne, srdnatý vojákú! Dám tobě tolar s křížkem.
Stráž I kdybys mně sto tolarů dávala a sto hubiček k tomu, nesmím! – Jdi, odkud jsi přišla, a je po řeči!
Popelka *(se vrátí)* Můj milý Bože! Kam se obrátím? Máti doma starostí trne a Sykoš mne bude po všech lesích hledat! – Ach, jiné rady sobě nevím, než abych se do Liskova ku strejci pustila a tam tak dlouho zůstala, než to vojsko odáhne. *(Jde)*
Stráž nepřátelská Zpátky!
Popelka To jsem já, dobrý vojákú, co jsem ti před chvílkou ten průvodní list odevzdala.
Stráž Znáš tě.
Popelka Naše stráž mne nechce do Veveřic propustit, i musím tedy zpátky do Liskova k strejci.
Stráž Zpátky!
Popelka Co – ? Ty mi snad také cestu zamezíš?
Stráž Zamezím.
Popelka Vždyť jsem měla průvodní list!

Stráž Stráž Do toho mi nic není!
 Popelka Vidíte to?
 Chmelář Jsem v Liskově usazený muž.
 Stráž Pro mne, třeba zasazený!
 Chmelář Žena, děti jsou ve starosti.
 Stráž Proč jsi u nich nezástal!
 Popelka Co jsem vám povídala?
 Chmelář Když mi dali průvodní list, tedy platí až pod mou střechu.
 Stráž Snad máš rozum, brachu?
 Nemám, ty brachovity brachu! Řekneš-li mi tak ještě jednou, tedy obrátím ručníc a budu tebe učit s vítězem na bojišti zdvořileji mluvit! – Zpátky!
 Tu to máme!
 Nu, nu! (*Vrátí se*)
 Popelka Co budeme dělat?
 Chmelář Půjdem k vám, do Veveřic.
 Popelka Ten kamenný muž nás tam také nepustí.
 Chmelář To by v tom byl vlk!
 Stráž nepřátelská Zpátky!
 Popelka Slyšíte to?
 Chmelář Což mne neznaš, příteli?
 Stráž Znáš, ale nezbám.
 Popelka Vidíte to?
 Chmelář Tam je cesta zamezena, musím nazpět do Veveřic.
 Stráž Tedy sobě jiný průchod vyhledej, tady neprojdeš.
 Chmelář Totéž bych musil do řeky skočit?
 Stráž Skoč!
 Chmelář A utopit se!
 Stráž Utop se!
 Chmelář Tady je dva sáhy hloubky!
 Stráž Hodně dva sáhy!
 Chmelář Vždyť jsem ti dal průvodní list?
 Stráž Ten slove tam, ne ale sem!
 Popelka Pane povídala?
 Chmelář Pane vojáku! Já mám velké zásluhy.
 Stráž To může být; tady ale neplatí.
 Chmelář Pan plukovník mi plácal na rameno!
 Stráž Já ti zaplácám na lebku, nepůjdeš-li mi s očí! – Zpátky!
 Chmelář Nu, nu! (*Vrátí se*)
 Popelka Tu to máte! Nemůžeme ani sem, ani tam! Teď je dobrá rada vzácná!
 Chmelář Nikoli, Popelko!
 Popelka Co si tedy počneme?
 Chmelář Zůstaneme tady.
 Popelka Vždyť tu hladem a žízni umřeme!
 Chmelář Hladem? Vždyť vojáci také musí žít, podají nám přece kus chleba. – Žízni? Pod mostem máme vody dost!
 Popelka Ach, kéž bych byla nikdy z domu nechodila!
 Chmelář Inu!
 Popelka Proč vy jste se vydal na naši stranu?
 Chmelář I – byl jsem na ouřadě.
 Popelka Ví o tom Eva, vaše manželka?
 Chmelář Neví.

Stráž Ten slove tam, nikoli ale sem!
 Popelka Ale to se samosebou rozumí!
 Stráž To se nerozumí!
 Popelka Dobrý Bože! Měj pak rozum; vždyť snad nezůstanu na mostě?
 Stráž Nelíbí-li se ti na mostě, skoč pod most!
 Popelka A jak dlouho tady budu muset stát?
 Stráž Kdopak ví? Může být, že den; může být, že celý měsíc.
 Popelka Totéž bych tu musela umřít?
 Stráž Máš-li u sebe peníze, udělej mne dědicem.
 Popelka Skočím do vody!
 Stráž Chceš-li se vykoupiti, učiň to; ale proto přece neprojdeš!
 Popelka Ach, já nešťastná Popelka, do jaké to ouzkości jsem upadla. Přede mnou a za mnou ječící řeka; vpravo a vlevo ti nevlídní muži. Ó, nebesa! Vysvobodte mne! – Ha! Co vidím? Nejde tamto Liskovský chmelář? Jde! A jde právě na most! Ó, toho mi sem můj anjel strážce posílá!

Scéna druhá

Chmelář, předešlí

Chmelář (*přijde pravou stranou*)
 Stráž přátelská Zpátky!
 Chmelář Máš průvodní list.
 Stráž Sem s ním!
 Chmelář (*mu ho podá*)
 Stráž Projdiž!
 Chmelář Buď zdráv, krajane!
 Stráž Ty taky.
 Popelka Ach, vítám vás, kmotře Bedroni!
 Chmelář I, hlehe! – Popelko! Cožpak ty tady děláš, můj straka-poučku?
 Popelka Byla jsem v nepřátelském táboře –
 Chmelář Co? V nepřátelském táboře? Aj, aj!
 Popelka Teď pospíchám nazpět k domovu a naše stráž mne nechce propustit z mostu.
 Chmelář Aj, aj! – Také-li pak Sykoš o tom ví, že jsi byla v nepřátelském táboře?
 Popelka Žádný o tom neví.
 Chmelář Aj, aj! – Nu, ten bude mít asi radost.
 Popelka Ach, jen poradte, co mám dělat?
 Chmelář Jít zase do tábora.
 Popelka Nikdy!
 Chmelář Nu, tedy pojd' se mnou do Liskova!
 Popelka Na to jsem se již odhodlala, ale stráž mne ani nazpět nechce propustit.
 Chmelář Pojd' jen se mnou! (*Jdou*)
 Stráž nepřátelská Zpátky!
 Popelka Slyšíte to?
 Chmelář Příteli! Jsem domovem na druhé straně.

pláč a kvílení – to jsou samé maličkosti! Ona umí dáblý svlíkat z bílého rouna, a to všecku škodu nahrazuje!

Můj milý Bože, Sykoši! Ty třesíš!
Aj, aj! Toté bych raději s moždřem rozprávěl.
Hahaha. To je pro naše holky živobytí! Jeden pluk za druhým! Každé čtvrt hodiny jiný! Brzo na koni, brzo na pěši! Brzo s korouhvičkou, brzo s ručnicí! Brzo s fousy, brzo bez fousů! Brzo s kyrysem, brzo bez kyrysu! Brzo v bílém, brzo v zeleném, brzo v modrém oděvu! Hahaha! To jsou rozmarnosti!

Sykoši!
Aj, aj!
A když se celé vojsko rozchumelí a přechumelí, tu se jim to najednou zevšední a znechutí! Tu si vzpomenu, že je za řekou ještě nepřátelský tábor a – hop! Hop! Hejsa! – Nechají starou matku strachem mřítí, nechají ženicha na holičkách sedět a hajdy tam! Tam! I kdyby u každé vrby stála stráž a u každého mostu z děl do nich stříleli!

Sykoši! To ti nikdy neodpustím!
Aj, aj!
A když se tam dosti potoulají a když si tam dosti pohejí, tu se od stráže domů vracejí, a aby ta pouť také nějakou obru u měla, tu ještě u mezníku, na veřejném mostě chmeláře líbají!

To se stalo náhodou! Budeš toho litovat, až se přesvědčíš!
Aj, aj, aj, aj!
A já osmirohý blázen během z vísky do vísky! Volám polem, volám lesem! Platím, prosím, pod nebem širým hotekuju! Sítě ryby dávno prokousaly! Raci žáby pojedli a i s hrachovnínou snad již odplovali – všeho nechám a deru se k plukovníkům, lezu před nimi na kolenou, Boha vzývám za svěčka, že mi bez Popelky nelze živu být, že ji musím hledat a z jejich pole vykročit, aby mi dali průvodní list. I dostanu ho konečně, neboť bych byl náfkem svým skaliska a vrchy pohnul! – Běžím skokem sáhodlouhým nevěstu svou hledat a nacházím ji – – hade! Štůre! Bazilišku! – A nacházím tě s chmelářem v objeti!

Aj, aj! Milý brachu, Sykoši –
Cos dělala v nepřátelském táboře?
Nic!
Pro nic bys nešla na místa, kde se v karty velikánské o živo-bytí a o smrt hraje! – Cos dělala v nepřátelském táboře?

Hněvám se na tebe!
Sak na ryby! Cos dělala v nepřátelském táboře?
Ptej se, co chceš, neodpovím tobě.
Popelko! Za čtyry neděle máme být svoji! Cos dělala v nepřátelském táboře?

Ty ve mne nevěříš, pročž důvěry nezasluluješ!
Popelko! Popelko! Ještě tebe rád mám; ale neospravedlníš-li se – pověz mi nějakou lež, vymysli si nějaký úsok, jen mne pro dnešek ukonejší! Cos dělala v nepřátelském táboře?
Nepromluví ani pravdu, ani lež!
Nuže, tedy nařkej sama na sebe! (Běží nazpět)

Popelka
Chmelář
Rybář

Popelka
Chmelář
Rybář

Popelka
Chmelář
Rybář

Popelka
Chmelář
Rybář

Chmelář
Rybář
Popelka
Rybář

Popelka
Rybář
Popelka
Rybář

Popelka
Rybář

Popelka
Rybář

Stráž přátelská Zpátky!

Rybář Měl jsem průvodní list!
Stráž Ten platil na most, nikoli ale z mostu!
Rybář Do toho zámku, kam já chci, všudy cesta přímá! (Běží přes most)

Chmelář Aj, aj, Sykoši! Kde jsi roztrousil rozum!
Stráž nepřátelská Zpátky!
Rybář Pusť mne, příteli! Jdu sobě k vašim pro kus olova!
Stráž Zpátky!
Rybář Když mi bráníte ze života běžet, odbudu to jedním skokem! Umřít střelou nebo vlnami je naposled jedno! (Chce skočit z mostu do řeky)

Popelka Proboha! Sykoši! Co děláš? (Zachytí ho)
Chmelář U všech všudy rampouchů! Sykoši! (Uchopí ho)
Rybář Slyšte mne, ryby! Kdekerá jste v této řece bytem! Slyšte mne, kaprové! Štíky! Bělíce! Vokouni! Slyšte mne! Já jsem váš nejohlavnější nepřítel! Já jsem ten rybář, co vás na udice, co vás do košů a do sítí chytal! Já jsem vás kuchařkám na nůž poslal a veliké štůry jsem vám chřipými provlíkal! Ted se můžete pomstít! Sběhněte se! Sroťte se na mne! Shlukněte se a zasedněte na soud a rozdrobte mne na tolik kousků, co jsem vašich bratrů a sester z lůna této řeky vytahal!

Popelka Sykoši! Sykoši! – Udělám sobě také smrt!
Chmelář Človče! Dej si jen říci! Na utopení je vždycky času dost!

Scéna čtvrtá

Eva, předešlí

Eva (se nejednou u nepřátelské stráže objeví) Dobrý Bože! Tamhle ho vidím!

Rybář Kdo to přichází? – Ha! To je Eva, chmelářova žena! Bohu díky! Tedy mohu na světě ještě něco dobrého vykonat! – Pojdte, Evo, pojdte!

Stráž Zpátky!
Chmelář Aj, hlehle! – Služebník, Evičko!
Eva Ó, ty nešťastný muži!
Stráž Zpátky!
Eva Tu je průvodní list!
Stráž Projdiž!
Rybář Sak na ryby! Měla jste přijít o čtvrt hodiny dřív.
Eva Muži! Muži! – Kde se touláš? Co děláš?

Chmelář Kudy chodím, tudy na tě myslím!
Rybář Nevěřte mu! Před chvílí jsem přišel a viděl jsem, jak Popelku, mou nevěstu, objímal a líbal.
Eva Co – ? Chmelář?

Rybář Chmelář.
Eva Můj muž?
Rybář Váš muž.
Eva Damián Bedroň?
Rybář Damián Bedroň, ano.

Eva Můj milý Bože! Čeho jsem se dočkala! – Muži! Damiáne!
Bedromí!

Chmelář Nevěť tomu, má Evičko!
Rybář Můžete to zapřít, že jste mou Popelku hubičkoval?
Chmelář Dával jsem jí toliko naučení!
Eva Pěkně naučení! Na veřejném mostě, přede všemi lidmi sbo-
bodnou holku líbat! Chtěl-li jsi takovým učitelem být, tedy
ses neměl ženit!

Chmelář Evičko! Měj rozum a posledními mně!
Eva O, ty bohaprázdný chmeláři! Ty jsi ještě lehčí než chmel!
Kdo o mi každodenně předhazoval, že se E v a netoliko jme-
nuju, ale že jí také jsem? Kdo o mi vytýkal, že Eva po zemi
hřích rozсила a že ty, které tak slovou, nečestí a pohromy roz-
trušují? Vámi přišel hřích na svět a ty jsi jeho nejournodnější
ploditel!

Chmelář Aj! Mohl bych ti dokázat, Evičko –
Eva Nic ty mne nevíčkuj! Náš manželský svazek je ve dvě! – Já
jako dobrá husa, doma pro něho pláču! Běhám po vsi, během
po paloučích, ptám se, volám, hořekuju! Konečně běžím do
táborů, strachy smrti v duši, a prosím nepřátelské plukovníky
o průvodní list a pláču tam, až mi srdce usedá! – Konečně ho
najdu a slyším, že tu s nevěstkami na veřejném mostě všelijá-
ké psoty provádí!

Popelka O, můj Bože! A já to musím snášet!
Rybář Sak na ryby, koš na raky! Jen snášej!
Eva Kdes byl tak dlouho?
Chmelář Na ouřadě!
Eva Na ouřadě, kde se dívky srocují? – Cos tam dělal?
Chmelář Měl jsem tam řízení.
Eva Teď u nás všecko vojáci řídí, tebe k tomu nepotřebují!
Cos tam dělal?

Chmelář Neptej se mne, ženo! Až bude k tomu čas, povím ti to!
Eva Hned mně to pověz, sice skočím do vody!
Rybář Pojďte, chmelárko! Skočíme tam spolu!
Eva Muži! Damiáne! Ptám se tebe naposledy, co jsi dělal na ouřa-
dě?

Chmelář Musí to zůstat tajemstvím!
Rybář Ha! Sak na ryby, koš na raky! Oba nechtíš s barvou ven! Jeden
je horší než druhý!

Eva Muž před ženou nemá mít tajemství!
Chmelář Kde se o blahu celého národa jedná, tam přestávají práva
manželky!

Eva Co ty mluvíš o národu? Ty jsi v národu to, co je myš v hradě
královském!

Chmelář A vidíš, mlá ženuško! Přece jednou myš chycenému lvu ze
sítě pomohla!

Eva Tobě zajisté nepomůže! – Pravím tobě, příznej se! Co jsi dě-
lal na ouřadě?

Chmelář Mlejnský kámen na tom leží, ven to nedostaneš!
Eva Ty jsi nebyl na ouřadě.
Chmelář A kde jsem byl, ženuško?
Eva Po děvčátech jsi těkal!
Chmelář Aj, aj!

Eva Nemí na tom dosti, že se nyní před vojskem co ukrývat mají,
ještě ty jim kladeš ostidla.

Chmelář Já, a osidla!
Eva Ale já si od tebe pomohu!
Chmelář A jak?
Eva Obžaluju tě!
Chmelář A kde?
Eva U ouřadu!
Chmelář U ouřadu? Aj, aj!

Scéna pátá

Učitel, předešlí

Učitel *(přijde spěšně levou stranou)*
Straž Stůj!
Eva Aha! Tam přichází Lískovský pan učitel! Ten mi musí tu stíž-
nost napsat!

Rybář Sak na ryby! To je muž od pera, mně musí odvolání vypraco-
vat! – Panno Popelko, z našich omlásek nebude nic!
(k učitelovi, který ve všech kapsách hledá) Zpátky! Pravím.
(mumlaje) Tu máte průvodní list!
Učitel Projdiž!
Straž *(běží na most)*
Učitel Dobré jitro, pane učiteli!
Rybář Dobrý den, pane učiteli!
Eva Gratias! Gratias! – Nechte na hlavě! Nechte na hlavě! *(Po-
spíchá dále)*

Straž přátelská Stůj!
Učitel Jdu do tábora.
Straž Kde má pán průvodní list?
Učitel Odevzdal jsem ho nepřátelské straži.
Straž Tedy ať vás nepřátelská straž propustí! – Zpátky!
Učitel Miles! Nezdružuj mne, hlava mně hoří!
Straž Pod mostem je řeka, lehkko hasit!
Učitel Mi ocelle! Musím do tábora!
Straž Jinou cestou, může být; ale tudy ne!
Učitel Ví pán, co je to dvaapadesát?
Straž To je o dvě více, nežli bych dostal, kdybych vás propustil.
Zpátky!
Učitel O rude hominumu vulgus! – Musím běžet k přívozu! *(Běží na-
zpátek)*

Rybář Pane učiteli! Na slovíčko!
Učitel Nechte na hlavě! Nechte na hlavě!
Eva Pane učiteli! Napište mi stížnost!
Učitel Dvaapadesát – quinquaginta duo – toté k zbláznění!
Straž nepřátelská Zpátky!
Učitel Nu?
Straž Nu?!

Učitel Vždyť jsem tudy snad přišel?
Straž To může být!

Učitel Dobře! A teď napni uši! – »Třetí díl zůstává na dvaapadesát!«

Chmelař Na dvaapadesát? Co je to?

Učitel Ejhle! Vidíš? Jsi také boží stvořením! Co je to?

Chmelař A co tomu ten bohatý hrabě říká?

Učitel Kdopak ví? On prý na to po francouzsku zamumlal a dal nádeníkovi dukát.

Chmelař Dukát? – Aj, aj! Toté v tom přece nějaké jádro včezet musí!

Učitel I ovšemže vězí! Veliké, sladké, jadrné jádro! Ale okolo něho je tlustá, skalnatá skorčina, takže bych si všecky zuby na ní vylámal, kdybych ještě jaké měl, a přece bych ji neprohryzl! – Jedním dílem splácí dluhy a druhý díl podouroky dává! – Nenlí to k zbláznění? Má-li to smysl?

Chmelař I nu – je to jaksi rohaté! –

Učitel A třetí díl zůstává na dvaapadesát! – To je teprv bílý mouřenín!

Chmelař To je turecká pšenice!

Učitel Co to znamená? Má to být dvaapadesát knoflíků, anebo dvaapadesát polínek, anebo dvaapadesát bot, anebo dvaapadesát došek, anebo co to má být?

Chmelař To ví belzebub!

Učitel Co mně to již vrtochů nadělalo!

Chmelař Než ale pravíte, že tu hádanku od pana důstojníka máte? Pročpak vám to také nevysvětliť!

Učitel Osud! Fatum! – Ineluctabile fatum! Dal mi pan důstojník čtyřadvacet hodin na přemýšlenou. Druhý den na to příjdu k němu, až k zemi snižený, a odevzdávám se do jeho milosti. I smiloval se nade mnou a právě mne z toho labyrintu za ruku chci vyvést, když se strhne křik: »Nepřítel! Nepřítel!« – jako když u nebes i u země hřídla praskají, zarvou rány z děl – ach! Per deum fidium!

(*Z děl se počne střeleti, brzo z té, brzo z druhé strany slyšeti střelbu, ránu za ránu*)

Eva Všemocný Bože! Co je to?

Popelka Ó, dobrý Bože!

Rybář Sak na ryby! – Běda nám! Z obou stran rány!

Chmelař Aj, aj, toté by byla po nás po všech veta!

Učitel Oh! Teď mi to napadá! V osm hodin přeměřil skončilo – oni se nesrovnali a bitva se opět počíná! – Utíkejte! Utíkejte!

Rybář Sak na ryby! – Do lesa! Do lesa! (*Běží všichni nalevo z mostu*)

Stráž nepřátelská Zpátky! Nebo vás jednoho po druhém probodám!

Všichni Běda! Běda! – (*Hrou se na druhou stranu*)

Stráž přátelská Zpátky! Živý tudy žádný nepřejde!

Učitel Ó, horribile mortis momentum! – Skákejme do řeky!

Eva Do řeky! Do řeky!

Rybář Lidé! Máte-li rozum? Utopíte se, aby vás nezastřelili? Ve vlnách je smrt jistá; ale z děla každá koule o nás nezavádí!

Chmelař Aj, tedy si aspoň sedněme! Snad že to bude přes nás lítat! (*Všichni sednou tak, že Eva vedle chmelaře a Popelka vedle Sykoše, učitel pak vpravo sám pro sebe sedí*)

Eva Ó, můj milý Bože! To je třeskot! To je hřmot!

Rybář Veta! Veta! Již to drtí volše! Připravujeme se k smrti!

Popelka Ó, můj milý Sykoši! Obejmí mne, rozžehnejme se!

Rybář Sak na ryby! – Pamatuj na své hřchy, Popelko! Zpytuj své domí!

Eva Oh! Běda! Běda! To byla opět rána!

Rybář Popelko! Teď je vrchovatý čas! Zpovídej se!

Popelka Ach! Já jsem celá nevinná!

Učitel Jedním dílem platí dluh!

Chmelař Ach, ženuško! Podej mi ruku!

Učitel Jeden díl dává pod ouroky!

Eva Cos dělala v nepřátelském táboře?

Rybář Odpusť ti Bůh! Já ti všechno odpouštím! (*Podá mu ruku*)

Učitel Třetí díl zůstává na dvaapadesát!

Popelka Hledala jsem na bojišti nebožtíka bratra!

Rybář Co? – Sak na ryby! Bratra?

Popelka Vyřizoval mi jakýs voják, že přiletěla koule jako měsíc veliká a že mu urazila hlavu!

Chmelař Ach! Drž mne, ženuško! Drž mne pevně! Abychom v křesťanské svornosti aspoň z toho světa putovali!

Rybář (*Drží si hlavu*) Ohy! Ohy! – Co? – Tvému bratrovi?

Popelka I běžela jsem tam, chůc s ním ještě jednou promluvit –

Učitel Oh! Já bych s radostí umřel, kdybych jen věděl, co ta proklata dvaapadesátka znamená?

Rybář Ohy! Ohy! Jakpak bys s ním mohla promluvit, když má hlavu ustřelenou?

Popelka Ach! Chtěla jsem mu aspoň ránu zavázat a přivést ho domů k matec!

Eva Lidí! Držte se! Most pod námi praská!

Rybář Ohy! Ohy! – A jestlipak jsi ho našla?

Popelka Našla jsem ho – ale hlava už byla někde zahozená! Na tu jsem se nemohla doptat!

Rybář Ohy! Ohy! – A co jsi dělala s tím tělem?

Popelka Ach! Udělala jsem mu kříž a vlastní rukou jsem ho zahrabal!

Učitel Tahle děla musíš biřic vymyslet. Když se dají do řeči, musí všecko mlčet!

Rybář Ohy! Ohy! Kdo ví, kohos to zahrabala!

Eva Ach, muži! Cítím už smrt na jazyku – měj se na věky dobře!

Chmelař Ach! Kéž by nám aspoň oběma najednou koule hlavu urazila!

Eva Muži! Neber žádný hřch s sebou na věčnost!

Chmelař Žádný! Žádný!

Eva Co jsi dělal na ouradě?

Chmelař Vyrazil jsem našim plukovníkům, jak by se nejsnadněji nepříteli dostali na hřbet!

Učitel Dvaapadesát! Ó! To je ukrutná smrt!

Eva Je to pravda, muži?

Chmelař Pravda! Pravda!

Eva Neber s sebou lež do hrobu!

Chmelař Pravda! Pravda!

Eva Ach! Tedy mi to odpusť, měla jsem tě v podezření, že se po holkách touláš!

Chmelař Oh! – Všecko ti rád odpouštím!

Rybář Neplač, Popelko! Neplač! – Hleď, aby svědomí čisté bylo!
 Popelka Ach! Svědomí mám čisté jako padlý sněh!
 Rybář S žádným nepřitelem jsi se nemilovala?
 Popelka S žádným!
 Rybář Pomni, že nás smrt již za pačesy bere! Mluv pravdu!
 Popelka Pravdu! Pravdu!
 Rybář Co s tebou nepřátelé dělali?
 Popelka Ach! – Měli se mnou outprnost! Byli zdvořilí a dobrotiví. Po-
 mohli mi bratra hledat!
 Rybář Neřikali ti nic o lásce?
 Popelka Nic!
 Rybář Žádný tobě hubičku nedal?
 Popelka Žádný! – Ach, já bych ho byla plácla!
 Rybář Tedy mi odpusť, Popelko! Učiml jsem ti křivdu! – Již to ni-
 kdy neudělám!
 Popelka Všecko ti odpouštím! Jen ty ohlášky neodvolávej!
 Rybář Jak přijdeme na onen svět, hnedky se necháme ohlásit!
 Popelka Umřít! Umřít! – A před svatbou! A tu hedvábnou sukni ani
 na sebe nevezmu! Ó, to mne bolí nejvíce!
 Učitel Dvaapadesát! – To mne hryže! To mne škrtí!
 Chmelař Nevzdychej, Evičko! Srdce se mi puká!
 Eva Ach! Mne tlačí hrčch!
 Chmelař Vyznej se z něho! Svět se mi se všim!
 Eva Víš, tenkrát, když jsme byli ve Vevěřicích na posvícení –
 Chmelař Vím, vím!
 Eva Tenkrát jsem panu správčovi dala hubičku!
 Chmelař Vidíš, ty Evo! A jak jsi se vždy nevinnou stavěla!
 Eva Ach! Odpusť mi to! Odpusť mi to!
 Popelka Neplač, Sykoši? Prosím tě, neplač!
 Rybář Ohy! – Já jsem se proti tobě prohřešil!
 Popelka Čím, Sykoši! Pověz mi to upřímně!
 Rybář Ohy! – Na jaře jsem dal sládkovic Dorotce hubičku, když
 jsem ji od muziky doprovázel!
 Popelka Vidíš, ty svatoušku!
 Eva Teď to poněkud přestává!
 Chmelař Ó, kdyby to Pánbůh dal! Ženuško zlatá! Kdybychom těm
 střelám šťastně ušli!
 Učitel Lidé! Lidé! Neslyšíte nic?
 Eva Copak?
 Rybář Copak! Pane učiteli!
 Učitel Tiše! Tiše!
 Hlasy z dáli Vítězství! Vítězství! (Střelba přestane)
 Učitel Slyšíte to? Victoria!

Scéna šestá

Důstojník asi se třídící vojáky, předešlí

Důstojník Lidé! Co tady děláte? Uklidte se! Vojsko se tudy poválí! Ty
 jsi ten počestný chmelař?
 Chmelař Ano, pane důstojníku!

Důstojník Dobře jsi nás spravil! Tvé udání bylo nám velmi prospěšné!
 Chmelař Vidíš, Evičko?
 Důstojník Nejsi ty ta dívka, co sobě pro bratra zoufati chtěla?
 Popelka Vidíš, Sykoši?
 Důstojník Tvůj bratr je živ!
 Rybář Sak na ryby! – Vidíš, Popelko?
 Důstojník Pryč! Pryč! Jděte stranou! (Chce odejít)
 Učitel Pane důstojníku!
 Učitel Pane učiteli! – Co chcete? Musím dále!
 Učitel Ó! Jen tři slova o tom nádeníkuvi! – Jedním dílem platil dlu-
 hy!
 Důstojník Ten dával starému otci, jemuž byl své vychování dlužen!
 Učitel Ó gaudium! – Druhý díl dával pod ouroky!
 Důstojník Ten nakládal na svého syna, který mu jednou spláčet bude!
 Učitel To Bacche! – Třetí díl zůstával na dvaapadesát!
 Důstojník Totiž, na vyživenou! Neboť on, žena a dítě měli dohro-
 mady dvaapadesát zubů! – Pryč! Pryč! (Odejde rychle se
 svým vojskem)
 Učitel Ó, miraculum! – To musí hnedky do novin! Já jsem to přece
 vyvrtal!
 Rybář Sak na ryby, koš na raky! Popelko! Teď budeme poznovu ži-
 vi! Za čtyry neděle budeme svoji!
 Popelka Tys polbil sládkovic Dorotku!
 Rybář A ty ses dala chmelařem políbit! Nemáme si tedy co vytýkat!
 Učitel Dvaapadesát zubů! Který čert by na to přišel!
 Eva Ach, muži! Já bych radostí plakala! Teď se teprv budeme rá-
 di mít!
 Chmelař Aj, aj, milá Evo! Ta hubička, cos dala panu správčovi –
 Eva Za to tys dal hubičku Popelce! Teď jsme sobě rovni!
 Učitel Dvaapadesát zubů! – Teď ať teprv volají: vítězství!
 Rybář Vítězství! Vítězství! Ale – sak na ryby, koš na raky! Na ten-
 to most budu do smrti pamatovat! (Na všech stranách se bub-
 nuje)
 Popelka Slyšíte bubny? – Pojd, Sykoši! Pojd! (Běží spolu vpravo)
 Eva Vojsko táhne! – Pojd, chmelaři! Pojd! (Běží vlevo)
 Učitel Jeden díl na otce! Druhý díl na syna! Třetí díl na dvaapadesát
 zubů! – Victoria! Victoria! (Běží vlevo)

(Opona se shrne)